

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

VOJNA OBALE MORA (IZVJESNOGA, TJ. CRVENOGA)

I oni (muslimani su u ovoj vojni otišli da naprave zasjedu i da) susretnu (dočekaju jednu) karavanu Kurejševića, a njihov (muslimanski) zapovjednik je (u toj vojni bio) Ebu 'Ubejdete, sin Džerraha, bio zadovoljan Allah od njega.

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malik od Vehba, sina Kejsana, od Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je on rekao:

Poslao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jedno) slanje (odašiljanje, tj. jednu četvu) prema obali (Crvenoga mora), i postavio je zapovjednikom nad njima Ebu Ubejdeta, sina Džeraha, i oni su (brojali) tri stotine (boraca). Pa smo izašli (iz Medine), i (kada) smo bili u nekom (dijelu) puta (toga), prošla je opskrba (naša, tj. nestalo nam je hrane). Pa je zapovjedio Ebu Ubejdete za opskrbe (te) vojske, pa se je sakupilo (ono malo još što se u nekoga nalazilo), pa je bilo (svega) dvije torbe (mješine putničke) datula (sakupljeno na sve nas). Pa hranjaše nas (on, tj. davao je hranu on nama) svaki dan malo po malo, dok je prošlo (nestalo), pa nije bilo (moguće da) pogodi (da dopadne) nas osim po (jedna) datula (doslovno: datula po datula). Pa sam rekao:

"Šta koristi vama (jedna) datula?" Pa je rekao: "Zaista smo našli (tj. osjetili) njezino izgubljenje (njezin prestanak) kada je prošla (tj. zaista smo osjetili i taj gubitak kada više nismo dobivali ni po jednu onu datulu dnevno)." Zatim smo stigli k (tome) moru, pa kada li je (jedna) riba kao brijeg (malo brdo)! Pa je jeo od nje (Pa je jeo nju taj) narod (jeli su nju ljudi) osamnaest noći (tj. osamnaest dana). Zatim je zapovjedio Ebu Ubejdete za dva rebara od njezinih rebara pa su se postavila (uspravila) njih dva, zatim je zapovjedio za (jednu) samaricu (devu) pa se osamarila (tj. stavilo se je sedlo, samar na nju), zatim se je provela ispod njih dvaju (tj. ispod tih rebara), pa nije pogodila (tj. nije dodirnula deva) njih dva (jer su oba rebara bila viša u visinu od deve koja ima samar na sebi).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je: (Hadis) koji (je taj što) smo zapamtili njega (kojeg smo zapamtili) od Amra, sina Dinara, (a Amr) je rekao: čuo sam Džabira, sina Abdullaha, (da) govori:

Poslao je nas poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, trista konjanika, (a) naš zapovjednik je Ebu Ubejdete, sin Džeraha, (da) zasjednemo (tj. da napravimo zasjedu, zamku) karavani Kurejševića. Pa smo ostali (boravili) u (na) obali (Crvenoga mora) polovinu mjeseca (pola mjeseca). Pa je pogodila nas žestoka glad, čak smo jeli lišće (opalo sa posebnoga šiblja, trnja, divlje ruže, ili, možda, ruja). Pa se imenovala (nazvala ta) vojska vojskom (toga) lišća (Vojska lišća). Pa je bacilo (izbacilo) nama (to) more (jednu) životinju, govori (rekne) se njoj (naziva se) kit (kit grenlandski). Pa smo jeli od njega (Pa smo ga jeli) polovinu mjeseca i namazali smo se sa njegovim salom (sa njegovom masnoćom), čak su se povratila (vratila) k nama naša tijela (tjelesa, dakle: jedući tog kita povratili smo kilažu). Pa je uzeo Ebu Ubejdete (jedno) rebro od njegovih (kitovih) rebara, pa je postavio (uspravio) njega, pa se upravio ka (jednome) najdužem (tj. najvišem u visinu) čovjeku sa njim (sa sobom).

Rekao je Sufjan jedanput: rebro od njegovih rebara..... (a po nekima da je rečeno ovako: rebro od njegovih udova, organa). Pa je postavio njega (to rebro) i uzeo je (jedan) samar (sedlo) i devu, pa je prošao ispod njega (ispod rebra). Rekao je Džabir: I bio je (jedan) čovjek od (toga) naroda (od tih ljudi) zaklao tri deve (na kojima su jahali pri dolasku obali, ali

ih je glad, jer ih je glad natjerala da kolju deve), zatim je zaklao tri deve (opet), zatim je zaklao tri deve (još). Zatim je zaista Ebu Ubejdete zabranio (to) njemu.

A bio je Amr (običaja da) govori: Izvijestio nas je Ebu Salih da je Kajs, sin Sa'da, rekao svome ocu (Sa'du, sinu Ubadeta): Bio sam u (toj) vojsci, pa su ogladnili (bili su gladni ljudi, vojnici). Rekao je:

"Zakolji (devu)." Rekao je: "Zaklao sam." Rekao je: Zatim su izglednili. Rekao je: "Zakolji (devu)." Rekao je: "Zaklao sam." Rekao je: Zatim su izglednili (ogladnili). Rekao je: "Zakolji." Rekao je: "Zaklao sam." Zatim su izglednili. Rekao je: "Zakolji." Rekao je: "Zabranilo se je meni."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Ibnu Džurejdža, rekao je: izvijestio me je Amr da je on čuo Džabira, bio zadovoljan Allah od njega, (da) govori:

Ratovali smo (kao) Vojska lišća, i postavio se je zapovjednikom Ebu Ubejdete. Pa smo izglednili (izgladnjeli) žestokom glađu. Pa je izbacilo more (Crveno more jednu) mrtvu ribu, nismo vidjeli slične njoj (po veličini), govori (rekne) se njoj (ime joj je, naziva se) kit, pa smo jeli od nje pola mjeseca (pa smo jeli nju pola mjeseca). Pa je uzeo Ebu Ubejdete (jednu) kost od njezinih kostiju, pa je prošao (izvjesni) jahač ispod nje. Pa je izvijestio mene Ebu Zubejr da je on čuo Džabira (da) govori: Rekao je Ebu Ubejdete:

"Jedite (meso te ribe)." Pa pošto smo došli (u) Medinu, spomenuli smo to Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Jedite (tu) opskrbu (hranu što) je izvadio nju Allah (vama iz toga mora). Nahranite (i) nas ako je bilo sa vama (ako je išta ostalo kod vas, tj. ako ima sa vama još od te ribe išta, imalo). Pa je dao njemu neki (od) njih, pa je jeo njega (tj. taj komad od te ribe; ili: pa je on jeo nju - tu ribu).